

עין משפט
נר מצוה

י"א ב מ"י פ"ד מה"י
תענית הלכה ד טושיע
א"ח סיון תקטט טע"ף א
[ויסיון ג טע"ף ד]:
ב ג מ"י פס הלכה ו טור
א"ח ס"י תקטט:
כא ד ה מ"י פס הלכה
טור:

[illegible]

אני מבייר בך
לשתות לך כל השנה
שמה עשית זמני הוא בית
לחם
התקדש. רבא אומר אומר
אני. אל כחלי שני לך
לשם
אני לך אומר כי לשם
אני לך אומר כי לשם
עשוי ומן שמחה, שמה
ינינו לך קידוש ויחסמה
לך ונכד, אבל מה
אעשה
שקנתו
לך קלחלו. חורן הית
שקלן. וינינו שר
המחנות, היה אומר
בין מן שמחה ומתקן
לשם שמחה, הוא
תקן בשם שמחה
לשם, ולא חייש שמה
מלאה. (סנהדרין 33)
כמאן שוה האידנא
כדנא חריבא. שר
נא בטעם לך בין קלין
המחנות. וינינו לשם
כדנא. (סנהדרין 33)
ומשמרת מתחדשות.
מתחלפות
בזמן, וזאנא וזאנא,
ולך מתחלפת משני
המחנות שמה וזאנא
שמה. (סנהדרין 33)
ואפלי עד שלום.
אמר ליה. שר חקר
בטעם לך את זהה חקר
אני ששלח פרה. היה
משמע לך גילת שר
השוא דרביה ופרע לא
ישלח. דקאמר פרה פרה
לשם לך, שמה
דלשום לך ליה, אבל
לשם לך ללחם
דמאן דרשתי וינינו.
דמאן לוי לך לך יסא
בזמא וגי, חקר משני
רשע למאן. וינינו
בזמא.

היתה לי נחלתי כאריה
ביער [וכו.]. א"ר אלעזר
זה שלוח צבור היוורד לפני
החיבה, שאינו הגון. וירושלם
נחמה עלי בקולה על כן שנא
עוד שש. ונשנין שביעית לא
ישראל הוא מאריך ובחזותו
ברכה וברכה, באחת אומר ו
עונין אחרי ברוך שם כבוד
דבר אצל חכמים אמרו לא

מז:

שמתחילין להאריך ולומר
אל ישראל אבל מ"מ אינה
ין רק ששה ועל כל הברכות
לשונה של גואל אינה מן

היינו מטופל ואין לו היינו ביתו ריקם אמר
רב חסדא *זהו שביתו ריקם מן העבירה:
ופרקו נאה: אמר אביי *זה שלא יצא ^(ז) (לו)
ששם רע בילדותו *היתה לי נחלתי כאריה
ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה מאי
נתנה עלי בקולה אמר מר זוטרא בר טוביה
אמר רב ואמרי לה אמר רבי חמא אמר רבי
אלעזר זה שליח צבור ^(ז) (היורד לפני התיבה
שאינו הגון): ואמר לפניכם עשרים וארבע
ברכות שמונה עשרה שכלל ע"ש ומוסיף
ועליתיו עוד שש: הני שש שבע הווין
בכדתנן על השביעית הוא אומר ברוך מרחם
על הארץ אמר רב נחמן בר יצחק מאי
שביעית שביעית לארוכה כדתניא בגמול
ישראל מאריך ובחותמה הוא אומר מי
ששענה את אברהם בחר המוריה הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך
גמול ישראל והן עונין אחריו אמן וחזן הכנסת
אומר להם תקעו בני אהרן תקעו ^(ז) (א) וחזר
ואומר מי שענה את אבותינו על ים סוף הוא
יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה
ברוך ה' וזכר הנשכחות והן עונין אחריו אמן
והכנסת אומר להם תקעו בני אהרן תקעו
וכן בכל ברכה וברכה באחת אומר תקעו
ובאחת אומר הריעו: כמה דברים אמורים
גמבולין אבל במקדש אינו כן ^(ז) (לפי *שאיין
עונין אמן במקדש ומניין שאין עונין אמן
במקדש שנאמר *קומו ברכו את ה' אלהיכם
כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה יכול על
הלה אחת ת"ל ומרומם על כל ברכה ותהלה
אלא במקדש מהו אומר ברוך ה' ^(ז) (א) אלהים
ילם ברוך גמול ישראל והן עונין אחריו ברוך
וחזן הכנסת אומר להם תקעו הכהנים בני
ה' את אברהם בחר המוריה הוא יענה אתכם
ברוך ה' אלהי ישראל ^(ז) (א) וזכר הנשכחות והם

פת אומר להם הריעו הכהנים בני אהרן
 מה הריעו עד שגומר את כולו וכך הנהיגו
 לפני חכמים אמרו לא היו נוהגין כן אלא
 שנים וארבע ברכות שמונה עשרה שבכל יום
 חול ומאריך בגאולה והן עונין אחריו אמר
 אומרים ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם
 כך למה לפי שאין עונין אמן במקדש
 ימים מן העולם ועד העולם ויברכו (את) שמש
 תן לו תהלה: תנו רבנן יעל הראשונות
 ברוך גואל ישראל והן עונין אחריו ברוך
 יתקע ויחזר ואומר מי שענה את אב
 יום הזה ¹⁷ (והן תוקעין ומריעין ותוקעין) ועל
 ברוך ויברך הנשכחות והן עונין אחריו שם
 ריעו ואומר מי שענה את אבותינו על ים סוף
 עין ותוקעין ומריעין וכן בכל ברכה וברכו
 הכרכות כולן וכך הנהיג ר' חלפתא בציפור
 לא היו נוהגין כן אלא בשערי מזרח ובהר
 אדא רמן יפו מאי מעמא דר' יהודה לפי

וְהָיָה רִיבָן. הֵיטָּב כְּמוֹ הַלְלוּהוּ: בֵּיתוֹ
סָבִיב וְגוֹל בְּבֵיתוֹ: וּפְרָקוּ גֵּאָה. אֲפִילוּ
בְּלֵי שֶׁם רַע: זֶה הַמַּעֲמִיד חֹזֵן שְׂאִינוֹ
יֵהָ שׁוֹנֵה אֹתוֹ יוֹתֵר מִכּוֹלֵן וְהוּא נוֹתֵן
בְּקוֹלוֹ לַפְּנִי: שְׂבִיעִים לְאַרְכּוֹסָה.

[illegible]

כדלויף לקמן מתקרא: מנין שאין
עוין אמן במקדש. דכתיב בתפלה
ועזרא בנים שני קומו ויזכרו ה' אלהי
ישראל כיו: ויזכרו שם כבודי.
היינו שעוין אחריו בשכחל'ו כך
הוא הפסוק ויזכרו שם כבוד
וימרום על כל ברכה ותהלה: ה"ג
יכול על כל הברכות כולן הנה
אמר ת' על כל ברכה על כל ברכה
מן לו תהלה: חזן הכנסת. לא אותו
אמן יטא. ותחזר חזן הכנסת ואומר
לחזן מי שענה כיו אע"פ שאמר
אחרי זקן: כשרמיינה תהלה הוא
אומר להן הריעו בני אהרן וכשתקעין
תהלה הוא אומר להן תקעו בני
אהרן כיו: וכך הנשיג. כל מהנה
הוא רבי חלפתא בצפורי: לא היו
נושגין כן. אלא עוין אחרי ברין
עוסיין כבוד מלכותו לעולם ועד אלא
עוין אמן בגבולין: ואיס דאמרי
כדנטיא כיו. כלומר ואיכא דמתי הכי:
וכן הנשיג. מהנה זה אמקדש קאי:
אלא

ו' וכן בכל ברכה וברכה
הלפתא בצפורי ור' חנניה
ערי מזרח ובהר הבית ואית
מוסיף עליהן עוד שש ואותן
קול כל ברכה וברכה וכך היו
ד העולם ברוך גואל ישראל
ש שאין עונין אמן במקדש
בבזוך ומרומם על כל ברכה
הוא אומר כבוד ה' אלתי

עם כבוד מלכותו לעולם ועד
 ש בהר המוריה הוא יענה
 יהיה הוא אומר ברוך ה' אלהי
 כבוד מלכותו לעולם ועד וחזן
 הוא יענה אתכם וישמע בקול
 באחת אומר תקעו ובאחת
 ר' חנניה בן תרדיון בסיכני
 ית: ר' יהודה אומר לא היה
 ין אומרים זכרונות ושופרות
 אלא

תענית שאינה נעשית כמצותה, עליו הכתוב אומר: "וזה שבע ברכות מוסיף, ואמאי תנין ומוסיף עליה תנן על רשב"מיה דרזא אמר, ויהינמינא בבואל בני אהרן תקעו ותקעין ומרעין ותקעין, וכן בכל דאל מן העולם ועד העולם כדון גזאל ישראל, וכן לו תהלה, וכן הנהיג רבי חלפתא בעפפורי, וכשבא שש ברכות בין גזאל רופא, ועונן אמן אחר כל

(א) וְיָלַד עָלָיו כֶּךָ גִּי' הַעֲרֹךְ
 פֶּרֶךְ פֶּרֶךְ, (ב) וְיָלַד שְׁלֹשִׁי
 הַגֵּן הַיִּירֵד לְפָנֵי הַחַיִּיבָה
 וְכִי' בְּרִשְׁי' דִּי' זֶה,
 (ג) בְּרִכּוֹת סָב. סוּטָה מ.
 (ד) רִשְׁי' מוֹחָק זֶה, (ה) וְיָלַד
 זְהוּ וְכִי' בְּרִשְׁי' שְׁעֵי וְכִי'
 בְּרִי' וְכִי' שֵׁן, (ו) וְיָלַד
 בְּרִי',

1. היתה לי נחליה
כאריה בשר נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה;
ימיהו יב ו

2. ויאמרו היליט ושוע
וקדמיאל בני חשבניה
שרביה הושיה שבניה
פתחיה קומו ברכו את יי
אלהיכם מן השעלם
השעלם יחברט שם
בבוך ומרומם על כל
ברכה ותהלה:

נחמיה ט ו

[א] נטרא (וחזור ואומר)
תאמר: [ב] שם (אלהים)
תזכור: [ג] שם צדק ה'
אלהי ישראל. ייגזר מן
העולם ועד העולם:

[illegible]

(א) גרסה דחוסה כאן ו-ג'ל
גד"ה שטיינן זמן בגבולין זמל
במקדש איז קן שנאמר קומי
כו."